

Umetnik Radule Bošković, rođen je u Novom Sadu 1954. godine. Diplomirao je 1978. na Fakultetu za primenjene umetnosti u Beogradu, odsek grafika (u klasi prof. Branislava Makeša) i grafika knjige (kod prof. Bogdana Kršica). Od 1979. godine član ULUV-a. Bavi se slikarstvom, grafikom, grafičkim oblikovanjem. Od 2002. godine umetnički je direktor marketinga Srpskog narodnog pozorišta u Novom Sadu. Od 2003 - 2005. bio je direktor Kulturnog centra Novog Sada.

Njegov zadatak, kao rukovodioca Promo-centra SNP-a i dizajnera je da na estetski korektan način uputi prvi poziv publici, da joj da informaciju i da je zainteresuje za dramsku predstavu, operu ili balet sa repetoara SNP-a. Vizuelan identitet pozivnice, bilo da se radi o plakatu, flajeru, spotu i sl., bitan je za svaku pojedinčanu predstavu, ali i za inistutuciju pozorišta uopšte. Odgovarajućim likovnim predloškom on mora da akcentuje bit onoga šta će biti prikazano, i da isprovocira interesovanje onih kojima je upućen. Gospodin Bošković prati pun razvojni put svake ove „pozivnice“, od ideje, do realizacije, odnosno štampe i na kraju distribucije. On je jedan od bitnih činila punih pozorišnih sala, jedino što se na kraju predstave ne poklanja publici i ne dobija aplauz od nje. Ali ima punu podršku i respekt svojih kolega, umetnika. Radule Bošković je prava osoba od ugleda i iskustva za razgovor povodom duple titule i imenovanja Novog Sada Omladinskom prestonicom Evrope 2019 i Evropskom prestonicom kulture 2021. O tome da li je i koliko ovaj grad, ne tako duge, ali nemirne istorije i bogate kulture, spreman za predstojeće događaje, i kakve ćemo slike Novog Sada poslati u Evropu i svet, da nas preko njih bolje upoznaju i duže pamte, iznosi svoje utiske ovaj naš poznati umetnik. - Nedavno smo formirali Art direktor klub Vojvodine, koji je okupio umetnike, dizajnere, copywriter-e, artiste raznih profila sa zadatkom da sprovedu akcije, u domenu za koji su stručni i odgovorni. One su u pripremi i iskreno se nadam da ćemo do 2021. neke od njih uspjeti da realizujemo. Neosporno je da Novi Sad ima snage „za velika dela“, ali su one na tom planu neudružene. Njihovo udruživanje je još u povelju i bojim se da će to biti „nožić na Božić“ i da će se izoštravati i seći preko kolena uoči tog datuma, što može da izgleda nepromišljeno i stihijski.

Po njegovom saznanju u čitavu tu prestižnu i prezahtevnu organizaciju uključen je skroman broj umetnika, što smatra velikom štetom, jer treba da se pojavi odgovarajuća kritična masa koja zna nešto o kulturi i umetnosti ovoga grada, i da na neki način pomognu svojim idejama, dobrim organizacionim sposobnostima. Po njemu, za sada je to sve organizacija formirana Ad hoc koju vode mladi ljudi kojima možda nedostaje iskustvo, autoritet starijih kolega. - Nadam se da će mlade kolege uvideti potrebu uključivanja iskusnijih snaga, koje bi trebale da im pomognu da Novi Sad stvarno bude dobro prezentovan ne samo godinu dana trajanja mandata. Ovo je i šansa da se utemelje neki standardi i sve što sada vežbamo i pokušavamo da ustrojimo,

dovedemo u neke template, odnosno pravila kako treba da izgleda kulturni milje i ponuda ovoga grada. Po mom mišljenju temelj na kojoj treba graditi art i kulturu Novog Sada je Petrovaradinska tvrđava i bogatstvo vojvođanske, pa tako i novosadske različitosti i kada je reč i nacionalnom, i kada je reč o konfesionalnom. Multikulturalnost, multijezičnost, multikonfesionalnost su brend Vojvodine i Novog Sada, i moramo se boriti da ga poslednjim snagama sačuvamo. Ako bi nam pošlo za rukom da ga na kulturni način predstavimo Evropi, pokazali bi smo da smo mi i pre Evrope bili Evropa - zaključio je gospodin Radule Bošković.